

Studio za oblikovanje stakla Rogić

Studio Rogić vode supružnici Željka i Boris Rogić. Njihov riječki studio u cijelosti je pretvoren u radni i izložbeni prostor staklarstva. O staklarskom umijeću Rogići govore sa zaljubljenošću zbog koje neumjesno zvuči pitanje zašto su napustili svoja visokoškolska zanimanja i posvetili se oblikovanju stakla. Strpljivost kojom u posebnoj tehnici vitraja oblikuju sjenila, zrcala, ili kakav drugi uporabni predmet tolika je da vas uz njih obuzme strast za djela velikog američkog umjetnika svjetske slave Louisa Comforta Tiffanyja.

Za Željku i Borisa Rogića tehnika izvedbe i oblikovanje su jednako vrijedni. Jednako je uzbuđenje u svladavanju problema pri izradi sjenila koje pokatkad ima i više od 3000 dijelova; jednaka je mukotrpnost slaganja tih staklenih "puzzlea" i stvaralačka radost pri zgotovljenom poslu bez obzira je li to djelo nastalo prema nacrtima Tiffanyja, nekog drugog umjetnika ili vlastitim nacrtima. Jer svako je piljenje, brušenje, obrublivanje i povezivanje stakalca, svako odabiranje nijanse, postizanje prijelaza i kolorističkih odnosa među njima prostor za autorski rad.

Disciplina samog postupka stvaranja

staklenog mozaika (vitraja) iziskuje iskrenu predanost kojom se autorima otvaraju velike mogućnosti interpretacije. Željka i Boris Rogić poput glazbenih izvođača "izvode skladbu" stakalcima neobičnih boja i nepravilne prozirnosti. Zadani oblici toliko su apstraktni u početku sastavljanja, ili točnije oblikovanja, koliko i slova dizajneru pri oblikovanju plakata. Zaljubljenici tehnike, obožavatelji velikog svjetskog majstora nove umjetnosti za Rogić Studio drugi milenij, autori u trećem mileniju vjeruju da je staklo jednako fascinantno. da je ručni rad nezamjenjiva vrijednost, da je strpljivost uvijek nagrađena ljepotom.

Uključeni u svjetski lanac ljubitelja i sljedbenika Tiffanijeva staklarskog umijeća Rogići se trajno educiraju. Obuka koju polaze u Švicarskoj ima svoje stupnjeve, tako da svake godine zahvaća viši stupanj obrazovanja, čime Rogići postaju temeljiti poznavatelji svjetske umjetničke produkcije oblikovanja stakla. Nije pretjerano ustvrditi da je Studio Rogić mjesto najnovijih svjetskih informacija o oblikovanju staklom, i to kako iz kuta razumijevanja tehnike i tehnologije, tako i iz kuta umjetničkoga i istraživačkoga rada.

Umjetnički dvojac Rogić predstavlja se, povremenim izložbenim nastupima, jedinstvenim autorstvom u oblikovanju staklenih predmeta primijenjene umjetnosti. Povijest umjetnosti je već pokazala i dokazala da uporni i tvrdoglavi majstori, koji ne hitaju u novotarije, stvaraju unikatne zanatsko umjetničke cjeline koje zadivljuju. Potaknuti secesijskim nadahnućem, gotičkim vitrajima,

japanskim slikarstvom i orijentalnom arabeskom, Rogići su prikazali i nove stvaralačke iskorake. I kao što je u primijenjenoj umjetnosti logično, iskoraci ovise o naručiteljima neobičnih zrcala, maštovitih sjenila, staklenih pregrada dekorativnih vitraja, mističnih slika na crkvenim prozorima, luksuznih hotelskih stijena, bogato opremljenih vila.

Stakla za te čudesne spletove boja, oblika, olovnih i bakrenih obrisa izrađuju se ručno i otuda njihova čudesnost, profinjenost, rijetkost. Već su toliko skupocjena da ih se jedino može nabaviti iz Sjedinjenih Američkih Država. Te vrijedne staklene rukotvorine pune stvaralačke slučajnosti. supružnici pokazuju s iskrenim poštovanjem prema majstorima koji su ih izradili.

Doći u Studio Rogić, znači osjetiti zadivljenost zanatom, rukotvornošću, novom umjetnošću starog milenija, jednako kao i potrebu da se dobre stvari ne napuštaju nego spretno i zanosno transformiraju u novi autorski uradak.

Koliko god Rogići nerado ističu vlastite uratke među tuđim, u secesijom otkrivenoj i razrađenoj tehnici vitraja, toliko ne razdvajaju svoje udjele u zahtjevnom poslu. Oboje imaju zadatke unutar skladnog tinskog rada, koje smatraju ravnopravnim. Ali bez majstorske inventivnosti Borisa Rogića teško bi bilo primjenjivati tu staru tehniku. Jer za dugotrajni i mukotrpan posao slaganja vitraja potrebno je izraditi mnoge alate, kalupe i pomagala.

Nakon što su se potvrdili originanim Hrvatskim sjenilom, te uspješnim rješenjima za staklene pregrade i crkvene motive, Rogići su započeli istraživati nove staklarske tehnike oblikovanja, prvenstveno zdjela, vaza i raznih ugradbenih elemenata koje imaju odlike slobodno lijevane, jednostavne i suvremene forme. I s njima kreću na javnu prosudbu. Jer primijenjena umjetnost, već svojim epitetom ističe da želi živjeti punim životom.

